

ਰੇਉਂਦ ਕਾਸੀਰਾਮ

خداوند متعال ایمن سراج الدین بھائی

وکتور یہ پیریں ہر دین ہر نام لو کہی مکتور

ਸਬਰੁ ਰਾਮਾਇਸਾ ਮੀਆਂ ਰਾਇ ਦੀਨ
ਮਹਿਬਤਾ ਜਰਕੁਤ ਬਲਾਹਿਰ ਬਚਕਮ
ਮੀਰੀ ਮਤ ਬੇਵਿਕਟੇਰੀ ਮਾਪੇ ਸਮੇਛਾਪ

ਰਾਮਾਇਸਾ

ਮੀਆਂ ਰਾਇ

ਸ

ਲੰਕਾ ਵਿਤਾ

ਰਾਮ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਲਖ ਅਗਾਧ ਦਾਇਲ ਵਿਚ ਕਰਕੇ ਰਾਵਨ ਕੇ ਸੁਣ
ਵੈ ਅਜਬ ਬਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਸਿਤਾਰ ਸੇਲੀ ਗਲ ਵਿਚ ਖੀਬਾ
ਅੰਗ ਬਹੁਤ ਲਗਾਵੈ ਦੇਰ ਨਲਾਵੈ॥ ਸੋਨੇ ਦਾ ਚਹੂ ਮਿਹਰ
ਬਲਾ ਕੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਛੁਡਾ ਮਾਵੈ ਪੈਠ ਨ ਖਾਵੈ॥ ਕਾਸੀਰ
ਮਉਸਾ ਮਿਹਰਾ ਦੀ ਖਾਤਰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਾਇਆ ਵੈ ਦੇਰ
ਨਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਬੋਬੋਲੀ ਖਿਤਰ ਲਛਮ ਨਹੁ ਰੀਆਮ
ਗਰੇ ਰਾਵਨਾ ਮਾਵੈ ਅਲਖ ਜਗਾਵੈ॥ ਰਾਢੀ ਕਚਲ ਛ
ਮਨ ਨੇ ਕੀਤੀ ਅੰਦਰ ਪੈਰ ਨ ਪਾਵੈ ਪੈਠ ਜੁ ਖਾਵੈ॥ ਬਾਹ
ਰ ਕਰਕੇ ਖੈਰ ਜੁ ਮੰਗ ਦਾ ਪਲ ਪਲ ਸੰਦਸੁ ਲਾਵੈ ਝੋਲੀ
ਤਾਹਵੈ॥ ਕਾਸੀਰਾ ਮਸੀਤਾ ਨੂਰਾ ਵਲ ਮੈਢੈ ਉਪਰ ਚੜਾਵੈ
ਤੇ ਛਲ ਜਾਵੈ॥ ੩॥ ਤੇਤੁਰ ਤੇ ਮੈਢੈ ਪਰਪਾਕਰ ਸੀਤਾ ਮੀ
ਰ ਜਟਾਵਰਾ ਮਾਵੈ ਜੁੰਧ ਮਚਾਵੈ॥ ਰਬਰਾ ਵਲ ਦਉ ਨਿ
ਆਉ ਸਨੇ ਰਾਵਨ ਗੁਸਾਖਾ ਵੈ ਖੜਗ ਚਲਾਵੈ॥ ਮੁਕ
ਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਲੈਣ ਵੇਵਤੇ ਮਾਵੈ ਸੁਰਗ
ਨੂੰ ਜਾਵੈ॥ ਕਾਸੀਰਾ ਮਸੀਤਾ ਦੀ ਖਾਤਰ ਪੰਛੀ ਜਾਨਗ
ਵਾਵੈ ਤੇ ਮਰ ਜਾਵੈ॥ ੪॥ ਸੋਮ ਸੋਕ ਬਾਗ ਵਿਚ ਛੁਡ
ਕੇ ਸੀਤਾ ਸਿਵ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮਾਇਆ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ
ਸਿਵ ਜੀ ਦਿਲਾਵੈ ਚਗੁਸਾ ਕਰਕੇ ਕਾਲ ਤੇ ਰੋਸਿਰ
ਛਾਇਆ ਬਿਨਾ ਲਿਆਇਆ॥ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਹੋਇ

ਸਿੰਘ

੩
੫

ਮਾਮੀਨਾ ਵਰਮੀਨੂੰ ਹਥਪਾਇਆ ਸਿਆਨ ਗਵਾਇਆ
 ਕਾਸੀਰਾਮ ਰਾਵਨ ਹੋ ਕਰੀ ਹਟ ਦਾਨ ਹੀ ਹਟਾਇਆ ਬ
 ਹਸਮ ਸੁਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ਜੀਮ ਜਦੋ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਚੰਦ ਦੀ
 ਮਿਰਗਾਮਾਰ ਕੋਲਿਆ ਵਨ ਸੁਬਦੇ ਆਵਨਾ ਸੀਤਾ
 ਉਨਨੂੰ ਨਜਰ ਨਾ ਆਵੇ ਰੋਹੋ ਹਾਲ ਵਿਛਵਨ ਫਿਕਰ ਦੁ
 ਰਾਵਨਾ ਅਕੇਤਾ ਸੀਤਾ ਪਰਤੀ ਪਸਗਈ ਜਾਰਾ ਕਸ
 ਲੈ ਜਾਵਨ ਲਿਕ ਪੁਚਾਵਨਾ ਕਾਸੀਰਾਮ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ
 ਲੈ ਗਯਾ ਚੁਕ ਕੇ ਰਾਵਨਾ ਆਖ ਸੁਣਾਵਨਾ ॥ ੫ ॥ ਹੋਹੁ ਕ
 ਮਕੀਆ ਸਭ ਬਾਂਦਗਾਂ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਆਏ ਸਾਰੇ ਆਲ
 ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਜਾਮਵਿਤ ਨਲ ਨੀਲ ਅੰਗ ਦ ਜੇਹੇ ਆਏ ਰਾਮ
 ਕੋ ਪਿਆਰੇ ਜਗਤ ਉਜਾਰੇ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਸੁਗੀਵ ਭਗਤ
 ਜੇਹੇ ਜੇਧੇ ਬਲੀ ਸਿਤਾ ਰੋਕ ਦੀਨ ਹਾਰੇ ॥ ਕਾਸੀਰਾਮ ਤੁਮ੍ਹ
 ਕਰਟੇ ਲੋ ਸਾਗਰ ਸੀਦੇ ਕਨਾਰੇ ਲਿਕ ਜਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਖੋਖ
 ਬਦੇਖ ਦੇ ਜੋਰ ਆਪਣੇ ਸਭ ਸੇਖੀ ਮਿਐ ਆਵੇ ਹੋਰ ਨਭ
 ਵੈ ॥ ਅਧਵਟੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪਾਸ ਨ ਕੋਈ ਜਾਏ
 ਪਹੁਚਨ ਪਾਵੇ ॥ ਜਾਮਵਿਤ ਅਵਤਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਲ
 ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਦੁੜਾਵੇ ਆਖ ਸੁਣਾਵੇ ॥ ਕਾਸੀਰਾਮ
 ਓਹਤ ਰਫ ਲਿਕਾਰੀ ਹਨੂਮਾਨ ਹੀ ਜਾਵੈ ਛਾਲ ਲਗਾਏ
 ॥ ਦਾਲ ਦੇਖ ਕੇ ਜੋਰ ਆਪਣਾ ਹਨੂਮਾਨ ਜੀ ਜਾਵਨ ਛ
 ਲਲਗਾਵਨਾ ॥ ਇਕ ਬੂਟੇ ਪਰ ਓਹ ਜਾ ਬੈਠੇ ਆਪਣਾ ਰੂ
 ਪ ਵਟਾਵਨ ਹੋ ਗਏ ਖਾਵਨਾ ॥ ਕਾਗ ਬਣ ਕੇ ਰਾਮ ਦ

੪ ਮੁੰਦਾ ਵਿਚੋਲੀ ਦੇ ਪਾਵਨ ਨਿਸਚਾਲਾਵਨਾ ਕਾ
 ੫ ਸੀਗਮਾ ਫਿਰ ਬਿਰਧੋਇ ਕੋ ਪਾਸ ਸੀਤ ਦੇ ਜਾਵਨਾ
 ਲਸੁਦਾਵਨਾ ॥ ੮ ॥ ਜਾਲਾ ਜਿਗਰਾ ਕਰ ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ
 ਫਲਾਗੁਰੀ ਮਾਕੇ ਵੀਖਾਵੇ ਖੁਧਾ ਮਿਦਾਵੇ ਅਸੇ ਕਬ
 ਗਰਾਵਣ ਦਾਰੀਗਾ ਉਸਦੀ ਸੋਲ ਕਰਾਵੇ ਸੁਬ ਦੇ ਮਾਵੇ
 ਲੀ ਮਾਹੁ ਕਮ ਸੀਤਾ ਜੀ ਪਾਸੇ ਬਹੁ ਦੇਖ ਕੇ ਮਾਵੇ ਫਲ
 ਲੇਖਾਵੇ ਕਾ ਸੀਗਮਾ ਸੀਗਮਾ ਜੀ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿਲ ਦੀਖ
 ਸੀ ਮਨ ਦੇ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵੇ ॥ ੯ ॥ ਰੇ ਰੂਪ ਬਾਗ ਦਾ ਓਸ ਗ
 ਵਾਇਆ ਸਾਹੇ ਬੂਟੇ ਪਟ ਦਾ ਮੂਲ ਨਹਟ ਦਾ ਚਿਰੇ ਬਹੁਤ
 ਸੀਗ ਰੇ ਬੂਟੇ ਨਾਲ ਜੇਰ ਦੇ ਪਟ ਦਾ ਭੁਇ ਪਰਸਟ ਦਾ
 ਮਾਲੀ ਤਰਫ ਬਾਗ ਦੀ ਦੇਖੇ ਦਿਲ ਦੇ ਮੰਦਰੇ ਕਟ ਦਾ
 ਹੀ ਮਾਵਟ ਦਾ ਕਾ ਸੀਗਮਾ ਰਾਵਟ ਦਾ ਮਾਲੀ ਦਿਲਾਵੇ
 ਰਜ ਦਾ ਪਟ ਦਾ ਤੇ ਦਿਲ ਸਟ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇ ਜਾ ਮਾਲੀ
 ਰਾਵਟ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਾ ਦੂਤ ਰਾਮ ਦਾ ਮਾਇਆ ਸੋਰਮ ਚਾ
 ਇਆ ॥ ਚਲ ਕਰ ਦੇਖੋ ਤਰਫ ਬਾਗ ਦੀ ਸਾਹ ਓਸ
 ਗਵਾਇਆ ਫੜ ਕੇ ਢਾਹਿਆ ॥ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਮੁਰਖ
 ਰਾਵਟ ਨੇ ਮਛੰਦ ਛੱਸ ਦਵਾ ਜਾਨਾਲ ਦੁੜਾਇਆ ॥
 ਕਾ ਸੀਗਮਾ ਜਾ ਮਛੰਦ ਛੱਸੇ ਜਾ ਕੇ ਜੁਧ ਮਚਾਇਆ ॥
 ਖੜਗ ਚਲਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸੀਨ ਸਨ ਮੁਖ ਹੁਇ ਹ
 ਨਦਿਤ ਬਲੀ ਨੇ ਇਕੋ ਗੁਰਜ ਚਲਾਇਆ ਮਾਹੁ ਮਕ
 ਇਆ ॥ ਮਛੰਦ ਛੱਸੀ ਜਾਨ ਗਵਾਈ ਪਰਤੀ ਪਰਪ

॥ १२ ॥ ਰਕਾਇਆਲਿਮਾਪਾਇਆ ॥ ਜੀਦਓਸਦੀਨਿਕਲਗਈਜ
 ਬਸੈਨਮੇੜਾਪਾਇਆਮੰਤੁਨਾਇਆ ॥ ਕਾਸੀਰਾਮਓਹਜ
 ਕਰਕਹਿਦੇਉਸਦਾਜੇਰਸਦਾਇਆਮੰਤੁਨਪਾਇਆ ॥
 १੩ ॥ ਸੀਨਸਦਕੇਮੇਖਲਦਨੂੰਰਵਲਪਾਸਾਬਿਠਵੇਕਹਿ
 ਸਮਝਾਵੇ ॥ ਮੇਸੇਦੂਤਨੂੰਬਿਨਲਿਆਵੇ ॥ ਹਮੇਰੇਮਨਭਾਵੇ
 ਆਖਸੁਣਾਵੇ ॥ ਵਗਾਖੇਲਿਆਮੇਖਲਦਨੇਕਮਫਾਸਗ
 ਲਪਾਵੇਬਿਨਲਿਆਵੇ ॥ ਕਾਸੀਰਾਮਸਭਾਰਵਲਦੀਹਨੂੰ
 ਮਨਚਲਜਾਵੇ ॥ ਖੋਫਨਖਾਵੇ ॥ १੩ ॥ ਸ੍ਵਦਸੰਚਦਸਮੰਤਮ
 ਪਦੀਜਿਸਗਲੇਮਰਜਾਵੇ ॥ ਟਾਕਨਖਾਵੇ ॥ ਹਨੂੰਮਨਕਹਿਰਾ
 ਵਲਤਾਂਈਤੂੰਈਤੇਲਮੰਗਾਵੇ ॥ ਪੂੰਛਮਿਲਾਵੇ ॥ ਲਾਵੇਅ
 ਗਨਜਗਾਇਪੂਛਕੇ ॥ ਹੋਮਤਾਪਕਾਵੇਕਹਿਸਮਝਾਵੇ ॥
 ਕਾਸੀਰਾਮਮੇਤਬਮਰਜਾਉਜੋਅਗਭੁਕਾਵੇ ॥ ਨਹਿਬਝਾਵੇ
 ॥ ੧੪ ॥ ਜ੍ਹਦਜਦੇਲਾਈਰਵਲਨੇਲਿਕਉਸਦੀਜਾਲੀ
 ਪਕੜਸਿਭਾਲੀ ॥ ਤੇਜਓਸਦਾਕੇਈਨਬਲਦਨਸੇਜੋਧੇਬ
 ਲੀਮੰਦਰਖਾਲੀ ॥ ਜੇਕੋਈਜਪਦਨਮਰਮਦਾਦਜਾਓਸ
 ਪਪਾਲੀਬਣੇਸੁਖਾਲੀ ॥ ਕਾਸੀਰਾਮਜਦਮਾੜੇਅਜੇਪਾਰ
 ਈਸਮੰਦਉਛਲੀਬਹੁਤਸੁਖਾਲੀ ॥ ੧੫ ॥ ਤੇਇਤੁਰਤਲੇਪ
 ਤੀਮੁਰਿਆਮਿਲੇਛਨਿਛਰਭਾਈਖਸੀਮਨਾਈ ॥ ਲਿਕਤੁ
 ਟਫਛਨਿਛਰਜੀਨੇਮੁੜਕੇਨੀਹਟਿਕਾਈਆਬਗਾਵਾਈ
 ॥ ਟਪਗਮਦਾਦਸਨਕੀਤਾਪਤੀਹਬਫੜਾਈਬਾਤਸੁਣ
 ਈ ॥ ਕਾਸੀਵਿਚਮਸੋਕਬਾਗਾਵੇ ॥ ਬੈਠੀਸੀਤਮਾਈਸੁ

੬
੫

ਨੁਰਪੁਰਾਣੀ॥੧੬॥ਜੇਇਜੁੱਧਦੀਖਦੁਯਰਕੀਤੀ
ਮਤਿਆਰੀਬੈਠਾਵਿਚਰੀ॥ਨੂਮਾਨਤਬਪੁਲਦੀਪਤ
ਰਪਰਬਤਾਵਿਤੇਰਾਗੀਦੀਨੇਤਾਗੀਕੁਰਕਾਨਦੇਮਾਰਨ
ਕਾਰਨਚੜਪਈਸੈਨਾਸਾਗੀਬੇਸੁਮਾਗੀਕਾਸੀਰਾਮਪੁ
ਤਕੀਜੀਏਕ੍ਰਿਪਾਮਾਇਆਸਰਨਤੁਮਾਗੀਨਿਸਚਧਾਰੀ
॥੧੭॥ਮੇਨਾਮੰਗਦਬਾਲੀਦਾਬੇਟਾਤੁਰਤਵਕੀਲਬਦਾ
ਇਆਬਹਸਮਸ਼ਾਇਆ॥ਤੁਮਜਕਹੋਰਾਵਲਕੇਤਾਈਰ
ਮਤੇਰੇਪਰਮਾਇਆਨਹੀਮਕਾਇਆ॥ਨਹੀਤਾਂਉਸਦੀ
ਲੋਮਿਲਸੀਤਾਮੰਗਦਏਹਫੁਰਮਾਇਆਤਨਾਲਾਇਆ
॥ਕਾਸੀਰਾਮਰਾਜੇਰਾਵਲਨੇਦਿਲਮੇਗੁੱਸਾਖਾਇਆ
ਪਾਸਬਹਾਇਆ॥੧੮॥ਗੋਨਗੀਮਨਹੀਮਿਨੂੰਕੋਈਕਾ
ਲਬਧਾਮੇਪਾਵੇਲੈਦਾਹਾਵੇ॥ਸੂਰਜਚੰਦਰਸੇਈਕਰਦੇ
ਦਿਵਰਜਲਤੁਗਲਿਆਵੇਰੋਰਨਲਾਵੇ॥ਸਿਵਜੀਮੇਰੀ
ਕਰਨਰਾਛਿਅੰਬੁਗਮਾਬੇਦਚੁਨਵੇਸਾਚਬਤਾਵੇ॥ਕਾਸੀ
ਰਾਮਜੇਜੋਰਾਮਮੇਇਕਪਲਦੇਰਨਲਾਵੇਤੋਰਹਿਅਵੇ॥
੧੯॥ਫੇਫੇਰਾਵਲਨੂੰਮੰਗਦਕਹਿਦਾਕੰਢਕੋਈਬਲਕਧੀ
ਜੋਧਾਤੁਰੀਮੇਭੀਵੇਖਾਜੋਰਥਸਦਾਚੁਕੇਲਾਤੁਮਾਗੀਤੁ
ਰਤਪਸਾਰੀ॥ਤੁਕਮਦੀਅਜਬਹੀਰਾਵਲਨੇਕਿਲਕਦਿਤ
ਨਿਮਾਗੀਕਰਨਤਿਅੰਗੀਕਾਸੀਰਾਮਮੰਗਦਕੀਲਤਪ੍ਰਭਕ
ਚਹੀਸੈਨਾਸਾਗੀਤਾਂਇਕਵਾਣੀ॥੨੦॥ਕਾਛਕਈਅਸੇਜੋਰ
ਲਗਾਏਲਾਤਨਾਚੁਕੀਜਾਵੇਜੀਮਾਪਾਵੇ॥ਮਾਰਟਕਰਾਸ

ਭੁਮ੍ਹ੍ਰਜਾਂਦੋਰਾਵਣਗੁਸਾਖਾਵੇਤਾਂਚੜ੍ਹਿਆਵੇਅੰਗਦ
 ਮਨਵਿਚਕਰੇਵਿਚਾਂਪਾਛੇਚਰਨਹਟਾਵੇਬੋਲੀਲਾਵੇ॥੧॥
 ਹਸਰਨੀਪਰਰਾਮਚੰਦਕੀਜੇਕੋਈਵਰਗਥਾਵੇਮੁਕਤੀ
 ਪਾਵੇ॥੨॥ ਕਾਛਕਹੋਰਾਵਣਅੰਗਦਨੂੰਨਕਰਤ੍ਰਿਚਤੁਹਾਈ
 ਤੇਵਿਲਾਮਾਈ॥ ਓਲੇਹੋਕੇਥਾਨਚਲਾਇਆਮੋਤਬਾਲੀਦੀ
 ਮਾਈਧਨਖਚਢਾਈ॥ ਪਰਸਰਾਮਦੇਚਰਨਚੇਮਕੇਰਾਮ
 ਨੈਗੋਲਛਰਾਈਜਾਨਬਚਾਈ॥ ਕਾਸੀਰਾਮਮੇਮਿਲਣਾ
 ਨਹੀਓਹਕਰਾਮਾਵੇਪਾਈਕਰਾਂਲੜਾਈ॥੨੨॥ ਲਮਲਾ
 ਈਅੰਗਦਨੋਬੋਲੀਆਵਿਲਗੀਵਿਚਸੀਨੇਤਾਬਲਛੀ
 ਨੂੰਓਹਬੁਯਾਜੇਸਪੇਦੇਕੀਤਾਜੇਸਦੇਤ੍ਰਿਤਪਕੀਨੇਵੇਹਵਰਲੀ
 ਨੇ॥ ਪਿਤਾਮੋਰੇਦੀਵਿਚਤੜਾਗੀਰਹਿਆਏਮਹੀਨੇਏਵਰ
 ਲੀਨੇ॥ ਕਾਸੀਰਾਮਾਇਕਦੂਤਆਇਕੇਕੀਤਾਬਾਗਹੋਖੀਨੇਸ
 ਫਜਮੀਨੇ॥੨੩॥ ਅਮਿਮੋਤਕਿਉਮਾਈਤੇਰੀਕਰੇਜਬਾਬਜ
 ਬਾਨੀਤ੍ਰਿਮਭੁਮਾਨੀ॥ ਅਗੋਕੋਈਨਹੀਰਾਜਾਛਾਡਿਆਏਬੇਦੁ
 ਹੀਜਹਾਨੀਤ੍ਰਿਸਚਜਾਨੀ॥ ਏਵ੍ਰਜੀਤਾਲਿਆਮੇਘਨਦਨੇਤੋ
 ਸੀਰਾਜਥਾਜਾਨੀਬਡਤੁਛਾਨੀ॥ ਕਾਸੀਰਾਮਮੇਜੁਪਕਰਾਂਗਾ
 ਲੈਕਰਤੀਰਕਮਾਨੀਏਹਗਲਮਾਨੀ॥੨੪॥ ਨੂਨਨਰਹਿਆਵ੍ਰ
 ਰਾਜੇਮਾਰਾਵਣਚੜ੍ਹਿਆਗੁਸਾਖਾਕੇਰਿਦਾਤਪਕੋ॥ ਖਰਦੂ
 ਖਨਦਵੈਰਲਵਾਂ॥ ਵਿਚਮਦਾਨੀਜਾਕੇਖੜਗਚਲਾਕੇ॥ ਬੁ
 ਤੇਜਕਟਾਰੀਲੀਨੀਬੀਸਤੁਜਲਟਕਾਕੇਚੜ੍ਹਚਲਾਕੇ॥
 ਸੀਰਾਮਤਦੇਵਾਂਸੀਤਾਯਾਰਾਂਸੀਸਕਟਕੇਮੁਕਤੀਪਾਕੇ॥

੨੫ ॥ ਵਾਉ ਬੋਲੀਆਂ ਕਰੇਂ ਬਭੀਛੁ ਨਾ ਦਿਲ ਰਾਵਣ
 ਦਾਖਵੇ ਤਨ ਪਿਆਤਾਵੇ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੇ ਲੋਮਲ ਸੀਤ
 ਏਹ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਾਵੇ ॥ ਮਾਖ ਸੁਣਾਵੇ ॥ ਨਗ ਰਾਮ ਯੁਧੀ ਮਾਲਿ
 ਮਾਉ ਤਥਾ ਜੇ ਕੋਈ ਦਰਸਨ ਪਾਵੇ ॥ ਪਾਪ ਗਵਾਵੇ ॥ ਕਾਸੀ
 ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦੀ ਸਰਨ ਬਭੀਛੁ ਨਾ ਮਾਵੇ ॥ ਤਾਫ ਲਪ
 ਵੇ ॥ ੨੬ ॥ ਹੋ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਨੇ ॥ ਲਿਕਾ ਲਾਇ ਕਤ
 ਮਾਰੀ ਸਿਵ ਜੀ ਸਵਰੀ ॥ ਕਹੇ ਬਭੀਛੁ ਨ ਰਾਮ ਚੰਦ ਨੂੰ ॥ ਬੰਦੇ
 ਕੋਰਤ ਆਗੀ ਸੈਨ ਭਾਗੀ ॥ ਜਬ ਲਗ ਪ੍ਰਤੀਤ ਬਲਗਤ ਮਹੀ
 ਏਹੋ ਮਸੀਸੁ ਮਾਰੀ ॥ ਰਾਜ ਬਲਵਰੀ ॥ ਕਾਸੀ ਰਾਮ ਜੋਗ
 ਵਲਦੇ ਦਿਲਾਵੇ ॥ ਚਖੇ ਫੁਆਮਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥
 ਲਾਮਲੇ ਕੁਨਹੀ ਕੋਈ ਮੇਨੂੰ ॥ ਤੋਨੂੰ ਮਾਖ ਸੁਣਾਵਾਂ ॥ ਬਹਿ ਸਮਝ
 ਵਾ ॥ ਏਹ ਜੀਤ ਇਕ ਪਲਾਵਿ ॥ ਚਲੂਏ ਤੂੰ ਹੀ ਦੇਖ ਲੈ ॥ ਭਾਵ
 ਜੁਪ ਮਚਾਵਾਂ ॥ ਕੁੰਭ ਕਰਨਾ ਇਕ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ॥ ਉਸਨੂੰ ਚਲਾ
 ਗਾਵਾਂ ॥ ਸਾਬਰ ਲਾਵਾਂ ॥ ਕਾਸੀ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਜੀਤ ਕੇ ॥ ਤਦ
 ਤੀਰਥ ਦਿਚ ਸਵਾਂ ॥ ਭੋਜਨ ਪਾਵਾਂ ॥ ੨੮ ॥ ਮਲਫਾ ਮਕਲ
 ਨਹੀ ਮਾਸਾ ਤੋਨੂੰ ॥ ਏਹ ਕੀਤੋ ਰੇ ਚਾਲੇ ॥ ਸਮਝਾਵਿ ਹਾਲੇ ॥ ਬੁਲ
 ਰਾਜੇ ਨੈਥਾਧਾ ਤੋਨੂੰ ॥ ਸ੍ਰਿਪਰਦੀਵੇ ਬਾਲੇ ॥ ਬਾਲ ਦਿਖਲੇ ॥
 ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੋਰਾਮ ਦੂਤਨੂੰ ॥ ਲਿਕਾ ਤੇਰੀ ਜਾਲੇ ॥ ਸੁਰਗ ਪਤ
 ਲੇ ॥ ਕਾਸੀ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦੇ ॥ ਜੋਧੇ ਬਲੀ ਸਿਨਾਲੇ ॥ ਸੁਖ
 ਪਾਲੇ ॥ ੨੯ ॥ ਏਹ ਜਹ ਭਾਈ ਤੂੰ ॥ ਏਥੇ ਛੋਤੀ ਮਾਨ ਮੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਕਹਿ
 ਵਾ ॥ ਬਹੁਤ ਜਿਸ ਦਹਿ ਵਾ ॥ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਚਾਰਾ ਮਜੀ ਮਹਤੁ

ਮਉ ਜਦੋ ਸਿਰਾਖਹਿ ਨਾਂ ਬਦਲ ਲੈ ਲਾਜ ਤੇ ਨੇਹਿ ਰਦ
 ਅਗੇ ਫਿਰਦਾ ਨੀ ਦਨ ਹਮਰੇ ਨੈ ਨਾਂ ਪਲਕ ਨ ਚੈ ਨਾ ਕਾਸੀ
 ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਜੀਤ ਕੇਤ ਦਗਾ ਦੀ ਤੇ ਬਹਿ ਨਾ ਲਿਕ ਮੇਰਾ ਹਿ
 ਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਸਿਹਰ ਫੀ ਦੂਸਰੀ ਚਲੀ
 ਮਲ ਫਮ ਕਲ ਨਾ ਮਾਜਾ ਤੈ ਨੂੰ ਅੰਗ ਦ ਬੇਲੀ ਲਾਵੈ ਬ
 ਤਸੁ ਲਾਵੈ ॥ ਮੇਘ ਨ ਦੋ ਜੇ ਪੁੜ ਤੇ ਰਾਜੇ ਸਪਰ ਕਰ ਪੈ ਦ
 ਵੇ ਪੇਸ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਦਿਲ ਵਿਚ ਗਵਣ ਗੁਸਾ ਖਾਧ ਕੁੰਭ
 ਕਰਨ ਵਲ ਮਾਵੈ ॥ ਆਣ ਜਗਾਵੈ ॥ ਕਾਸੀ ਰਾਮ ਕਾਈ ਸਿ
 ਤਰੀ ਪੈ ਸੇਕਿ ਨਾ ਵਿਚ ਫੂਕ ਵਜਾਵੈ ਫੀਲ ਦੁੜ ਵੈ ॥ ੧ ॥
 ਬਿਬਡੀ ਪਿਖ ਨੀ ਦਰ ਉਸ ਦੀ ਗਵਣ ਗੁਸਾ ਖਾਤਾ ਮਾ
 ਣ ਜਗਾਤਾ ॥ ਮਾਜ ਮੇਰੇ ਪਰ ਭੀ ਝੁਬਣੀ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਲੜੀ
 ਭਰਾਤਾ ਬਹਿ ਸਮਝਾਤਾ ॥ ਕੁੰਭ ਕਰਨ ਕਹਿ ਰਾਵਣ ਨ ਤੂੰ
 ਅਬ ਦੇ ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ ਜਗਾ ਦੀ ਦਾਤਾ ॥ ਕਾਸੀ ਰਾਮ ਮਾਵੈ
 ਮੋਤ ਚ ਸਦੀ ਲਿਖੇ ਜੁਲੇ ਖਾਧ ਖਾਤਾ ਜਗਾ ਬਿਖਿਆ
 ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇ ਭਰਤ ਮਾਵ ਕੇ ਕੁੰਭ ਕਰਨ ਨੂੰ ਗਵਣ ਬੇਲੀ
 ਲਾਈ ਬਾਤ ਸੁਣਾਈ ॥ ਖਬਰ ਦਾਰੋ ਫੈਜ ਰਾਮ ਦੀ ਸਾ
 ਤੇ ਉਪਰ ਮਾਈ ਕਰ ਕੇ ਪਾਈ ॥ ਤੂੰ ਮੰਤਾ ਹੈ ਨੀ ਦਰ ਵੇ ਵਿ
 ਚ ਲਿਕਾ ਸਾਥ ਜਾਈ ਰਹਣ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਾਸੀ ਰਾਮ ਲੇਖ
 ਸਤ ਮੇਥੋ ਜਾ ਕਰ ਕਰੇ ਲੜਾਈ ਹਮਰੇ ਤਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੇਸ
 ਮਝੀ ਵਿਕ ਕੁੰਭ ਕਰਨ ਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਬਾਤ ਵਿਚ ਧੀ ਮਨ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਲਖਨ ਤੇ ਭਰਤ ਸਤ ਪਨ ਮਾਵੈ ਜਗ

੧੦
੧੦

ਤਉਤਾਗੀਜੋਬੋਭਾਗੀ। ਲੈਸੀਤਚਲਪੇਗੀਪਈਏਮੁਕ
ਤੀਕਰਨਹਮਾਗੀਤਾਇਕਦਰੀ। ਕਾਸੀਗਮਚਲਮਿਲੀ
ਏਉਨਾਂਨੂੰਲਿਕਾਬਖਸਟਸਹੀਸਭੁਜਿਸਾਗੀ। ੪੦੦੦
ਮਜਾਇਕੇਗਾਵਟਕਹਿਦਾਕੁਭਕਰਨਸੁਣਭਾਈਵੈਤੈ
ਨੂਕਹੀਏ। ਕੁਲਗਾਘਟਤੇਜਤਛਤੀਉਸਦੀਪੇਗੀਪ
ਈਏਤੇਜਸਲਈਏ। ਸੂਰਬੀਰਜੇਤਲੇਲਾਵਟਜੁੱਧ
ਵਿਚਮਰਹੀਏਨਾਦੁਖਸਹੀਏ। ਕਾਸੀਗਮਫਿਰਿਰ
ਵਟਕਹਿਦਾਨਾਲਗਮਦੇਖਹੀਏਨਾਹੀਬਹੀਏ। ੪੦੦੦
ਹਥਵਿਚਤ੍ਰਿਸੂਲਪਕੜਕੇਕੁਭਕਰਨਉਠਗਜਦਾ
ਜੋਧਾਸਜਦਾ। ਮਾਇਸੈਨਦੇਫਕੇਮਾਰੇਲੜੇਮਾਰੇ
ਮਾਲਜਦਾਮੂਲਨਰਜਦਾ। ਜੋਧੇਦੇਖਸਭੇਨਸਜਾਦੇ
ਰਣਵਿਚਸੂਰਬੀਰਜਦਾ। ਤਨਮਨਕਜਦਾ। ਕਾਸੀਗ
ਮਪਗਸਿਰਦੇਭਾਲਤੇਕਾਲਨਗਾਰਾਵਜਦਾਮੂਲਨ
ਭਜਦਾ। ੬੦੦੦ਖੇਖਬਰਦਰਹੇਈਫੰਜਰਾਮਦੀਕੁਭਕਰਨ
ਦੇਸੇਇਆਗਾਫਲਹੇਇਆ। ਮਾਵਨਬਾਰਮਾਰਨਛਲਾ
ਹਨੂਮਨਬਲਦੇਹਿ। ਮਾਰਗਜਜਦਦੇਇਆ। ਤੀਗਦੀ
ਮਾਇਬਰਖਾਕੀਤੀਨਾਲਸਸੜਕੇਹਿ। ਮਾਰਾਮਬਲੇਇ
ਆ। ਕਾਸੀਗਮਸਭੁਨਸਗਏਰਾਖਸਕੁਭਕਰਨਜੁਦ
ਸੋਇਆਗਾਵਟਰੇਇਆ। ੭੦੦੦ਦਾਲਦਰੇਗਾਰਾਵਟਦੇ
ਚਿਤਵਿਚਬੋਲੇਗਾਸਾਖਕਿਰਿਦਾਤਪਕਿਆਮਾਕੇਕਹਿ
ਦਾ। ਘਨਾਦਨੂੰਜੁਪਕਰੇਤੁਮਜਾਕੇਖੜਗਉਠਕੇਗਾਇ

੧੧
 ੧੧
 ਦੁਜੀਤ ਨੇ ਬਾਣ ਮਾਰਿਆ ਨਾਗ ਫਾਸਾ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਜਹ
 ਰੜਕੇ ਕਾਜੀ ਰਾਮ ਸਭ ਸੈਨ ਰਾਮ ਦੀ ਗਿਰੀ ਮੁਰਛਾ
 ਕੁਜੁਧ ਭੁਲਾ ਕੇ ॥੮॥ ਜਾਲ ਜੇ ਦੇ ਹੋਈ ਬਰਗਾਰੁ
 ਨੁਪਵਦ ਰੂਪ ਹੁਇਆ ਵੇ ਸਰਪਾਨੁ ਖਾਵੇ ਚੁਟ ਚੁਟ
 ਨਾਂਗ ਮਰੇੜਾ ਸਿਰੀਆਂ ਫੜਫੜ ਮੁਖ ਮੇ ਪਾਵੇ ਆਣ
 ਭਰਾਵੇ ਨਿਸਚੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਸੈਨ ਜਤੀ ਉਠੇ
 ਫਿਲ ਨਲਾਵੇ ਕਾਜੀ ਰਾਮ ਲੈ ਹੁਕਮ ਰਾਮ ਕਾ ਫਿਰ ਬਿ
 ਕੁਠ ਕੇ ਜਵੇ ਤਾਫਲ ਪਾਵੇ ॥੯॥ ਰੇ ਰਾਤ ਵਿਨੇ ਸੀ ਮੇਘ
 ਨਦਨੇ ਤਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਕੀਨੇ ਹੋਇ ਮਧੀ ਨਾ ਮੇਰੀ ਸੇਤ
 ਹੋ ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲੋ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖ ਲਿਖੀ ਨਾ ਹਟੇ ਹਟੀ
 ਨਾ ਲਖ ਮਨ ਬੈਕੈ ਆਗਯਾ ਰਾਮ ਦੀ ਧਨਖ ਬਾਣੁ ਚੁਕ
 ਲੀਨਾ ਸੀ ਸਕਦੀ ਨਾ ਭੁਜਾ ਉਭਰਾਈ ਮੇਘ ਨਦਰੀ ਮ
 ਨੁਲੀ ਹਰਫਲ ਖੀਨ ਪਤਾ ਜੁਦੀ ਨਾ ॥੧੦॥ ਜੇ ਜਦ
 ਰਾਮ ਖਰ ਉਨੇ ਸੁਧ ਬੁਧ ਸਭ ਭੁਲ ਗਈਆਂ ਹੋਸ
 ਨਰਹੀਆ ਉਠੀ ਵਿਸਤਰੀ ਇੰਦ੍ਰ ਜੀਤ ਦੀ ਪਾਸਰਾ
 ਵਟ ਦੇ ਗਈਆਂ ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਈਆਂ ਪੁੜਤ ਮਾਰਾ
 ਭਰਤਾ ਮੇਰਾ ਭੁਜ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪਈਆਂ ਏਹ ਗਲ ਕਹੀ
 ਆਸੀ ਸੋਖੇ ਲਕਰ ਨਾਲ ਸੜਾਂਗੀ ਮੇਂ ਸਰਾਪ ਦੇ ਮ
 ਰੁਈਆ ਏਹ ਗਲ ਕਹੀਆਂ ॥੧੧॥ ਸੀਨ ਸੁਣੀ ਜ
 ਵ ਏਹ ਗਲ ਗਵਟ ਸੁਟ ਕੇ ਗੁਸਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸਸੜਫ
 ਫ਼ਿਆ ਕਈ ਕੋਰੇ ਝੜੇ ਦਲ ਗਵਟ ਨਾਲ ਕਪਾ

੧੩ ਦੇਲਾਹਿਅਰਨਾਵਿਚਿਖਾਹਿਅਸਕਲਦੇਖਕੇਕਈਦੋ
 ੧੪ ਰੁਗਏਅੰਮਰਗੋਰਨਹੀਅਹਿਅਵਿਚੋਏਹਿਅਸਾਗਦਾ
 ਕੜਹਬਹਨੁਮਾਨਨੇਰਾਮਮੰਤ੍ਰਕਉਪਾਹਿਅਸਬੁਜਾਹਿ
 ਅਸਾ ੧੩) ਸੀਨਸਰਬਸੁਖੀਬਜਰੀਗਬੀਰਜੀਹਨੁਮਾ
 ਬਲਕਹੀਜੋਧੇਤੁਰੀਪਚਮੁਖੀਕੀਰੁਪਪਾਰਕੇਕਿਲਕ
 ਕੋਪਦੀਮਾਰੀਤੁਜਾਪਸਾਰੀਬਰਬਰਕਪਉਠੀਸੁਭਲਿਕ
 ਰੋਲੀਪਰਤੀਸਾਰੀਅੰਧਗੁਬਾਰੀਕਾਸੀਰਾਮਰਾਵਦ
 ਨੂੰਸੁਣਕੇਬਣਗਈਬਹੁਤਲਚਾਰੀਹੋਰਖੁਆਰੀ ੧
 ੩) ਸੁਆਦਸੁੰਧਨਰਹੀਓਸਨੂੰਦਿਲਾਵਿਚਗੁਸਾਖਏ
 ਜਾਨਗਵਏਕਿਭੁਕਰਨਤੇਮੇਘਨਾਦਜੇਹੇਨਜਰਨਉਸ
 ਨੂੰਅਵੈਮਰਦਾਹਏਪੈਂਦਰੂਪਹੁਇਦੋਹਿਅਓਬੰਪ
 ਸਬੁਮਾਦੇਜਾਵੇਹਾਲਸੁਣਾਵੇਕਾਸੀਰਾਮਬਹਮਾ
 ਥੀਰਾਵਦਬਰਛੀਤਰਤਾਲਿਅਵੈਅਾਣਚਲਾਵੇ
 ੧੪) ਜੁਆਦਜੇਦੋਹਨਵਿਤਬੀਰਨੇਦੇਖੇਨਜਰਦੜ
 ਕੇਨੇੜੇਜਾਕੇਕਈਬਾਰਉਸਬੀਚੋਬਰਛੀਤੋੜਦਈ
 ਹਥਪਾਕੇਜੋਰਲਗਾਕੇਨਰਦਮੁਨਿਬ੍ਰਮਾਨੇਭੋਜਜਾ
 ਲੋਗੀਅਗਲੀਲਾਕੇਦਓਬਚਾਕੇਕਾਸੀਰਾਮਰਾ
 ਵਦਲਛਮਣਕੋਬਰਛੀਮਾਰੀਜਾਕੇਗੁਸਾਖਾਕੇ ੧੫
 ੧) ਤੇਇਤੁਰਤਲਾਗੀਜਬਬਰਛੀਲਛਮਨਜੀਭਿਗ
 ਪੈਦਹੋਸਨਹਹਿਦਾਸਭਹੀਕਪਪਿਛੇਮੁੜਜਾਦੇਮੇ
 ਹਰੇਕੋਇਨਤੁਹਿਦਾਰਨਾਵਿਚਖਹਿਦਾਜਾਮਵਿਤੁ

॥ ३ ॥
 ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥
 ॥ ६ ॥
 ॥ ७ ॥
 ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥
 ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥
 ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥
 ॥ २५ ॥
 ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥
 ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥
 ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥
 ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥
 ॥ ४० ॥
 ॥ ४१ ॥
 ॥ ४२ ॥
 ॥ ४३ ॥
 ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥
 ॥ ४६ ॥
 ॥ ४७ ॥
 ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥
 ॥ ५२ ॥
 ॥ ५३ ॥
 ॥ ५४ ॥
 ॥ ५५ ॥
 ॥ ५६ ॥
 ॥ ५७ ॥
 ॥ ५८ ॥
 ॥ ५९ ॥
 ॥ ६० ॥
 ॥ ६१ ॥
 ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥
 ॥ ६४ ॥
 ॥ ६५ ॥
 ॥ ६६ ॥
 ॥ ६७ ॥
 ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥
 ॥ ७० ॥
 ॥ ७१ ॥
 ॥ ७२ ॥
 ॥ ७३ ॥
 ॥ ७४ ॥
 ॥ ७५ ॥
 ॥ ७६ ॥
 ॥ ७७ ॥
 ॥ ७८ ॥
 ॥ ७९ ॥
 ॥ ८० ॥
 ॥ ८१ ॥
 ॥ ८२ ॥
 ॥ ८३ ॥
 ॥ ८४ ॥
 ॥ ८५ ॥
 ॥ ८६ ॥
 ॥ ८७ ॥
 ॥ ८८ ॥
 ॥ ८९ ॥
 ॥ ९० ॥
 ॥ ९१ ॥
 ॥ ९२ ॥
 ॥ ९३ ॥
 ॥ ९४ ॥
 ॥ ९५ ॥
 ॥ ९६ ॥
 ॥ ९७ ॥
 ॥ ९८ ॥
 ॥ ९९ ॥
 ॥ १०० ॥

ਸਾਰ ਅੰਤ ਨਉ ਸਦੇ ਬਲਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਜਲਦਾ ਕਈ
 ਕਰੇ ਜਮਣੁ ਭਾਰ ਓਸਦਾ ਏਕ ਹਾਥ ਪੁਣ ਲਦਾ ਜਰ
 ਨਟ ਲਦਾ ਕਾ ਸੀਰਾ ਮਜਬ ਦੇਖ ਭਰ ਬਨੇ ਬਾਣ
 ਖੇਚ ਕੇ ਚਲਦਾ ਮੂਲ ਨਤੁਲਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਕਾਫ ਕਰੇ
 ਮੂਹੇ ਨਾਮ ਰਾਮ ਦਾ ਹਨੂ ਮਾਨ ਬਲ ਕਾਰੀ ਭੀ ਗਦੇ
 ਅਵਾਰੀ ਦੋੜ ਰੁਥ ਨੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ ਪੁਛੀ
 ਹਕੀਕਤ ਸਾਰੀ ਜੇ ਵਰਤਾਰੀ ਹਨੂ ਮਾਨ ਕਹਿਲ
 ਛਮਣ ਭਾਈ ਗਵਨ ਬਰਛੀ ਮਾਰੀ ਮੂਰ ਛਾਭਾਰੀ
 ਗਤੇ ਗਤ ਪੁਚਾਵਣ ਬੂਟੀ ਫੁਰਸਦ ਨਹੀ ਹਮਾਰੀ ਕ
 ਰਕੁ ਛਕਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਕਾਫ ਕਾਫੇ ਆਧਨ ਖਰੁ ਰਬਨੇ
 ਪਿਰੇ ਆਜੇ ਰਲਗਾ ਕੇ ਉਪਰ ਬਹਾ ਕੇ ਸੀਜੇ ਜਨ
 ਲਿਕਾ ਬੀਅਰੇ ਉਤਰ ਪਵੇ ਗੋਜਾ ਕੇ ਮੁੜ ਨਹੀ ਅਏ
 ਹਨੂ ਮਾਨ ਕਹਿ ਜਾਪ ਹੁਚਾਰਾ ਸਕਤ ਤੁਮਾਰੀ ਪਾਕੇ
 ਰਾਮ ਧਿਆ ਕੇ ਕਾ ਸੀਰਾ ਮਹਨੂ ਮਾਨ ਜੁਰ ਮੇਪਰ ਬ
 ਤਰਖਿਆ ਜਾ ਕੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾ ਕੇ ॥ ੨੨ ॥ ਲਾਮਲ
 ਈ ਮਾਰੀ ਮਾਰ ਘਪਾਤਿ ਕੀ ਕਰੇ ਸੁਖੇ ਨਇਲਾ
 ਜ ਸੁਤਿ ਤਰਹੇ ਇਕਿ ਤਰਾ ਬੂਟੀ ਤੇੜ ਪਾਈ ਵਿਚਮੁ
 ਖਦੇ ਘੋਲਾ ਪਿਲਾਇਆ ਜੇਤਰ ਪੜ ਮੁਖ ਮੰਤਰਾ
 ਸੀਰਾ ਮਕਾਨ ਮਜੁਲੇ ਕਰ ਲਛਮਨ ਜੀ ਉਠਿਤਰ
 ਖਸੀ ਨਿਰਿਤਰਾ ਕਾ ਸੀਰਾ ਮਤ ਬਰਾਮ ਚਿਦ ਦੇਸਾ
 ਰੇਬ ਜੇਬ ਜੇਤਰ ਫੁਰੇ ਲਿਖਿਤਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਮੀਮ ਮੂਰ

CC-0 Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

ਨਾਖਤੁ ਕੋ ॥ ੨੭ ॥ ਲਾਮਾ ਤਾਨਾ ਲਿਮਾਪਨੁ ਖਤੁ ਵਟਨੇ
 ਬਾਦੁ ਜੁਮਾਰੇ ਕਸਕਾ ਬੇਜਲੀਲ ਸਕੇ ॥ ਕਪੀਦੈ ਤੇਜੇ ਚ
 ਫੇਦੁ ਪਹਿਰੀਲ ਨਸੁਰ ਮੇਫ ਸਕੇ ਰਣਾ ਵੇਚ ਪਸਕੇ ॥
 ਨਦੀਲ ਪੂਰੀ ਵਗੇ ਗੈਬ ਦੀਸ ਸਕਦੁ ਰਗਏ ਪਸਕੇ ॥
 ਰੁਨਦ ਸਕੇ ॥ ਦਸਦਸ ਬਾਣ ਲਗੇ ॥ ਇਕਾਇਕਾ ਸਿਰਨੂੰ
 ਰਾਵਣ ਕਹਿ ਦਾਹ ਸਕੇ ਨਹੀ ਜਾਊਨ ਸਕੇ ॥ ੨੮ ॥
 ਅਲਫ ਅਕਲਾ ਵੇਚ ਗਲ ਸਮਝ ਕੇ ਕਹੇ ਬਤੀਛਨਾ
 ਸਤਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਮਾਰੇ ਬਾਣ ਸੀਸ ਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜਹਿਮ
 ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਬਾਸਹੇ ॥ ਇਉ ਦਾਸਾ ਚੜ੍ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜੁਪ ਕਰ
 ਨਿਪਨਖ ਬਾਨ ਲੈ ਪਾਸ ਕਰੇ ਗੋਨਾ ਸਾ ॥ ਕਾਸੀ ਰਾਮ
 ਮੰਸਰ ਮਾਰੇ ਗਏ ਰਾਵਣ ਦੇ ਸ੍ਵਾਸੁ ਰੁਝੇ ਨਿਗਾ
 ੨੯ ॥ ਯੇ ਜੇ ਦੇਹੁ ਲੈ ਸੇ ਨਾ ਰਾਮ ਦੀ ਤੁਰਤ ਲਿਕਵਾ
 ਜਾਈ ਕਰ ਕੇ ਪਾਈ ॥ ਕਹੇ ਮੇ ਦੇਵ ਗੰਗਾ ਮਚੇ ਦਨੂੰ
 ਸੁਪਰੇ ਹੁਸ ਹਾਈ ਸਰਨੀਆਈ ॥ ਮੇ ਤੇ ਤੁਮ ਗੰ
 ਜਕ ਹਾਵਾ ਮੇ ਤੇ ਮੇ ਦੀਆਈ ਕੀਤ ਪਾਈ ॥ ਕਾ
 ਰਾਮਾ ਵੇਚ ਲਿਕਾਨ ਗਰੀਫਿਰ ਗਈ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ
 ਗੁਪਤੀ ਸੁਣਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਰਾਮਾ ਇਨੁ ਲਮਾਪਤੀ
 ਸਰੁ ਸਿਮਤ ਬਿਕਸ ਜੀਤ ॥ ੧੯੪੨ ॥ ਈਸ਼ੀ ੧੮੫
 ਸਿਮਤ ਗੁਰਨ ਨਕਜੀਕਾ

੪੧੬

ਦੇਹਰਾ